'येषां', च 'प्रयाजाः', 'अनूयाजाः', च भागधेयं तेभ्यः 'देवेभ्यः', स्वाहुतमस्तु। कीदृशेभ्यो देवेभ्यः, 'इन्द्रज्येष्ठेभ्यः' इन्द्रो ज्येष्ठः प्रधानभूतो येषां तेभ्यः, 'वरुणो राजा येषां तेभ्यः, 'अग्निहोत्रभ्यः' अग्निर्होता येषां तेभ्यः॥

(९) अथ यद्यभक्षिते चमसे स्रोत्रमुपाकुर्यात् तदा प्रायश्चित्तहोमार्थास्त्रयो मन्त्राः। तत्र प्रथममाह। "उत त्या नो दिवा मतिः॥ ४॥ अदितिरूत्यागमत्। सा शन्ताची मयस्करत्। अप स्रिधः" इति। 'उत' अपि च, 'त्या' यैषा, 'दिवा' द्योतनवती, 'अदितिः' अखण्डनीया, 'नः' अस्माकं, 'मतिः', 'ऊत्या' रक्षणेन निमित्तेन, 'आगमत्' आगच्छेत्, 'सा' तादृशी मतिः, 'शन्ताची' अनिष्टशमनप्रापिका सती, 'मयस्करत्' सुखं करोतु, 'स्रिधः' शोषणं कर्मविस्मरणनिमित्तमस्मदीयं शरीरादिक्षयम्, 'अपकरत्' अपकरोतु, अपगमयतु॥

(१०) अथ द्वितीयं मन्त्रमाह। "उत त्या दैव्या भिषजा। शन्नस्करतो अश्विना। यूयातामस्मद्रपः। अप स्रिधः" इति। 'उत' अपि च, 'त्या दैव्या भिषजा' तौ देवसम्बन्धिनौ चिकित्सकावश्विनौ, 'नः' अस्माकं, 'शङ्करतः' सुखं कुरुतां, किञ्च 'रपः' विस्मरणनिमित्तं पापम्, 'अस्मद्यूयातां' अस्मत्तः पृथक् कुरुतां, 'स्रिधः' शोषणम्, अपगमयतां॥

(११) अथ तृतीयं मन्त्रमाह। "शमग्निभिस्करत्। शन्नस्तपतु सूर्य्यः। शं वातो वात्वरपाः॥ ५॥ अप स्रिधः" इति। अयमग्निराहवनीयः इतरैः 'अग्निभिः' सह 'शङ्करत्'